

URZĄD MIASTA TORUNIA
Wydział Podatków i Windykacji

S. 2009 12. 1 6.

wpl.

L. dz. 16824

Komunikat Urz.	Toruń, 2009-12-15
2009-12-16	
Numer zaliczenia	24863
Licz	
Podp.	

UR. W 0554-6/09

Urząd Miasta Torunia
Wydział Podatków i Windykacji
ul. Grudziądzka 126b
87-100 Toruń

Nawiązując do pisma [REDAKTOWANE] z dnia 21.08.2009 r. (L.dz. 2411/2009) uprzejmie prosimy o zajęcie stanowiska w/w sprawie.

Nasza firma jest podnajemcą pawilonu handlowego na targowisku miejskim. Jest to budynek murowany, którego właścicielem jest [REDAKTOWANE], który opłaca podatek od nieruchomości od tego budynku.

Zgodnie z Art. 15 punkt 2a Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r. (Dz.U.1991 Nr 9 poz.31):

„Opłacie targowej nie podlega sprzedaż w budynkach lub częściach budynków, z wyjątkiem targowisk pod dachem oraz hal używanych do targów, aukcji i wystaw.”

Spółka [REDAKTOWANE] w wyżej wymienionym piśmie powołuje się na Art.16 Ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, całkowicie pomijając fakt, iż wynajmowany przez nas pawilon handlowy jest - w rozumieniu Art.1a - budynkiem i w związku z tym nie podlega opłacie targowej sprzedaż w nim dokonywana (zgodnie z Art. 15 rzeczonyj Ustawy). Wg naszej oceny sprzedaż nie odbywa się na targowisku pod dachem oraz w hali używanej do targów, aukcji i wystaw.

Uważamy, iż opłata targowa jest pobierana od nas bezprawnie, w związku z tym prosimy Urząd Miasta Torunia jako organ podatkowy właściwy w sprawach podatków i opłat lokalnych o zajęcie stanowiska w tej sprawie. Koszty ponoszone przez naszą firmę są bardzo wysokie: opłacamy nie tylko odstępnę za najem, czynsz oraz podatek o nieruchomości (wynikające z pkt.1 umowy najmu), ale również opłatę targową, która nie powinna być pobierana.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

1) a/a

2) [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

PREZYDENT MIASTA
TORUNIA

Toruń, dnia 18.01.2010 r.

WPIW 0551-6/2/09

[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

Prezydent Miasta Torunia działając na podstawie art. 14 j § 1 w związku z art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) stwierdza, że stanowisko [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] przedstawione we wniosku z dnia 16.12.2009 r. o udzielenie pisemnej interpretacji prawa podatkowego dotyczącej opłaty targowej w zakresie opodatkowania pawilonu handlowego położonego na targowisku, będącego w posiadaniu najemcy jest nieprawidłowe.

[REDAKTOWANE] w dniu 16.12.2009 r. złożyła zgodnie z art.14 j § 1 Ordynacji podatkowej wniosek w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji, co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w jej indywidualnej sprawie.

Podatnik jest podnajemcą murowanego pawilonu handlowego położonego na targowisku miejskim. Właścicielem w/w pawilonu jest osoba fizyczna. Wnioskodawca wskazuje, iż właściciel pawilonu opłaca podatek od nieruchomości, on zaś opłatę targową.

W piśmie z dnia 16.12.2009 r. wnioskodawca przedstawił własną ocenę prawną wyżej opisanego stanu faktycznego. Zdaniem wnioskodawcy zgodnie z art. 15 pkt 2a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opłacie targowej nie podlega sprzedaż w budynkach oraz częściach budynków z wyjątkiem targowisk pod dachem oraz hal używanych do targów, aukcji i wystaw. Jego zdaniem z uwagi, iż sprzedaż prowadzi w murowanym pawilonie handlowym w rozumieniu art. 1a w/w ustawy – budynku nie powinien podlegać opłacie targowej, lecz wyłącznie podatkowi od nieruchomości, który opłaca właściciel obiektu. Zdaniem wnioskodawcy pobieranie od niego przez [REDAKTOWANE] Sp. z o.o. opłaty targowej jest bezprawne.

W przedmiotowej sprawie organ podatkowy stwierdza, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 15 ust 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, opłatę targową pobiera się od osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, które dokonują sprzedaży na targowiskach. Obowiązek płacenia opłaty targowej nie jest zależny od świadczeń wzajemnych ze strony gminy na rzecz kupców dokonujących sprzedaży na targowiskach. Pobieranie opłaty targowej jest niezależne od należności za korzystanie z urządzeń targowych, czy też konieczności ponoszenia opłat za usługi świadczone przez prowadzącego targowisko (art. 15 ust. 3 w/w ustawy). Zobowiązanie z tytułu opłaty targowej powstaje z mocy prawa, z dniem zaistnienia zdarzenia, z którym ustawodawca wiąże powstanie takiego obowiązku. Takim zdarzeniem będzie dokonywanie sprzedaży na targowisku.

W ust. 2 i 2a art. 15 ustawodawca zawarł legalną definicję targowiska, przyjętą na potrzeby opłaty targowej. Targowiskiem są wszelkie miejsca, w których prowadzony jest handel z wyjątkiem budynków lub części budynków, chyba że targowisko jest pod dachem oraz hal używanych do targów, aukcji i wystaw. Targowiskiem jest każde miejsce, w którym odbywa się handel, a zatem te miejsca, które zostały przez władze gminne zorganizowane jako place targowe, ale również miejsca do tego organizacyjnie nie przystosowane. Nie ma przy tym znaczenia, czy sprzedaż odbywa się na gruntach państwowych, gminnych, prywatnych czy też spółdzielczych, pod gołym niebem, czy też pod wiatami albo w budynku.

Definicję budynku zawiera art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z w/w przepisem budynkiem jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za

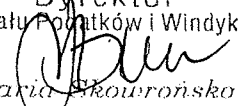
pomocą przegród budowlanych oraz posiadający fundamenty i dach. Tylko sprzedaż w takich budynkach lub ich częściach skutkuje wyłączeniem z obowiązku płacenia opłaty targowej. Konsekwencją powyższego jest to, że sprzedaż dokonywana we wszelkiego rodzaju tymczasowych obiektach budowlanych, nieposiadających fundamenty, czy przegród budowlanych będzie podlegała, co do zasady opłacie targowej. Z w/w przepisu wynika, iż ustawodawca dopuścił pobieranie opłaty targowej od sprzedaży dokonywanej w dwóch kategoriach budynków – targowiskach pod dachem i hali używanych do targów, aukcji i wystaw.

Z opłaty targowej zwolnione są osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, które są podatnikami podatku od nieruchomości w związku z przedmiotami opodatkowania położonymi na targowisku. Zwolnienie zawarte w art. 16 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ma charakter podmiotowy i związane jest z osobami (jednostkami), które od przedmiotów opodatkowania położonych na targowisku opłacają podatek od nieruchomości.

Zgodnie z brzmieniem art. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, będące właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych, posiadaczami samoistnymi nieruchomości lub obiektów budowlanych, użytkownikami wieczystymi gruntów oraz posiadaczami nieruchomości lub obiektów budowlanych stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem lub innego tytułu prawnego. Z w/w przepisu wynika jednoznacznie iż w odniesieniu do pawilonu handlowego właściciel p. [REDAKTOWANE] jest podatnikiem podatku od nieruchomości i tylko na nim ciąży ten obowiązek. Posiadacz (najemca) jest podatnikiem podatku od nieruchomości tylko w odniesieniu do nieruchomości państwowych i komunalnych. Nie jest on podatnikiem w stosunku do będących w jego władaniu nieruchomości i obiektów budowlanych stanowiących własność innych podmiotów niż Skarb Państwa i jednostka samorządu terytorialnego np. własność prywatną osoby fizycznej. Zawarcie umowy najmu przedmiotowego pawilonu pomiędzy wnioskodawcą, a osobą fizyczną nie powoduje przeniesienia obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości na najemcę. To właściciel nadal jest zobowiązany płacić podatek od nieruchomości. Natomiast kwestia ewentualnych rozliczeń pomiędzy nim, a najemcą uregulowana jest przepisami prawa cywilnego i nie ma znaczenia dla kwestii podatkowych.

Odnosząc powyższe regulacje prawne do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego należy stwierdzić, że wnioskodawca będąc najemcą, sprzedającym, a nie właścicielem pawilonu handlowego położonego na targowisku jest zobowiązany do wnoszenia opłaty targowej na zasadach ogólnych. Nie może korzystać ze zwolnienia wynikającego z art. 16 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, gdyż osoby prowadzące handel w pawilonach, kioskach, stanowiących przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości, niebędące podatnikami tego podatku, a więc właścicielami, posiadaczami samoistnymi lub posiadaczami nieruchomości Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, podlegają opłacie targowej od dokonywanej sprzedaży.

Na niniejszą interpretację przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy w terminie 30 dni od dnia doręczenia przedmiotowej interpretacji. Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał interpretację.

Z up. Prezydenta Miasta
Dyrektor
Wydziału Podatków i Windykacji

Maria Skowrońska